

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

10.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 1-го Февраля — 1835 — Wilno. Piątek. 1-go Lutego.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 19-го Января.

Командиръ Отдѣльнаго Оренбургскаго Корпуса, Генералъ-Адъютантъ, Генералъ-Лейтенантъ *Перовскій 2-й*, Всемилостивѣйше пожалованъ, 14-го Января сего года, Кавалеромъ ордена *Благо Ора*, при Высочайшей Грамотѣ слѣдующаго содержанія: „Возложивъ на васъ главное начальство въ Оренбургской Губерніи, и командованіе Оренбургскимъ Отдѣльнымъ Корпусомъ, Мы были удостовѣрены, что вы посвятите себя съ постоянно отличавшимъ васъ пламеннымъ усердіемъ исполненію обширныхъ и важныхъ обязанностей, вамъ предлежавшихъ. — Ожиданія ея оправданы вами въ полной мѣрѣ. Посреди дѣятельныхъ трудовъ и занятій, съ мѣстнымъ управленіемъ сопряженныхъ, вы, въ кратковременное начальствованіе ваше Оренбургскимъ краемъ, успѣли ознакомиться со всеми его нуждами и потребностями, и представить Намъ предположенія ваши объ усовершеніи различныхъ частей мѣстнаго управленія. — Многія изъ нихъ, окончательно утвержденныхъ Нами, приведены уже въ дѣйство, къ несомнѣнной пользѣ края и службы; и Мы, съ удовольствіемъ изъявляя вамъ особенную за столь ревностные труды признательность Нашу, — въ вѣщнее ознаменованіе оной, Всемилостивѣйше жалуемъ васъ Кавалеромъ Императорскаго и Царскаго ордена *Нашего Благо Ора*, знаки коего присемъ препровождаю, пребываясь къ вамъ навсегда благосклонны.“ (Р. И.)

— Предсѣдателемъ Попечительнаго Совѣта Заведеній Общественнаго Призрѣнія въ С. Петербургѣ, Всемилостивѣйше повелѣно быть Двора Его Императорскаго Величества Оберъ-Каммергеру Графу *Литтѣ*.

— Владимірскому Гражданскому Губернатору, Тайному Совѣтнику *Ланскому*, Всемилостивѣйше повелѣно присутствовать въ Правительствующемъ Сенатѣ.

— Генеральнаго Штаба Генералъ-Маіору *Богдановичу*, Всемилостивѣйше пожалованному въ Генералъ-Лейтенанты съ состояніемъ по Арміи, повелѣно присутствовать въ Правительствующемъ Сенатѣ, съ сохраненіемъ получаемаго имъ нынѣ содержанія.

— Въ Высочайшемъ Указѣ, данномъ Правительствующему Сенату 31-го Декабря, изображено: „Постоянно-усердная служба и неутомимые труды Управляющаго III Отдѣленіемъ Собственной Нашей Канцеляріи, Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника *Мордвинова*, обратили на него Наше Монаршее вниманіе, въ ознаменованіе коего Всемилостивѣйше жалуемъ его въ Наши Статсъ-Секретари.“

— Высочайшимъ Указомъ, даннымъ Правительствующему Сенату, въ 28-й день Декабря прошлаго 1834 года, Всемилостивѣйше произведены въ Статскіе Совѣтники, Коллежскіе Совѣтники: бывшій Виленскаго Университета Ординарный Профессоръ *Михайла Пелка-Полинскій*; Виленскаго Цензурнаго Комитета Цензоръ Ординарный Профессоръ бывшаго Виленскаго Университета *Левъ Боровскій*, и исправляющій должность Правителя Канцеляріи Малорос-

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Śankt-Petersburg, dnia 19 Stycznia.

Dowódzca oddzielnego Korpusu Orenburskiego, Jenerał-Adjutant, Jenerał-Porucznik *Perowski 2gi*, Nayłaskawiey mianowany, 14go Stycznia t. r., Kawalerem orderu *Orła Białego*, przez Naywyższy dyplom w brzmieniu następującem: „Wkładając na was Główną Zwierzchność w Gubernii Orenburskiej, i dowództwo Oddzielnym Korpusem Orenburskim, byliśmy przekonani, że poświęcicie siebie ze statecznie odznaczającą was żarliwą gorliwością dla wypełnienia należitych i ważnych obowiązków, was oczekujących. — Oczekiwania te uszczęcone zostały zupełnie. Pośród czynnych prac i zatrudnień, z miejscowemi zarządami połączonych, w krótkim czasie urzędowania swojego nad krajem Orenburskim, potrafiłiście poznać się ze wszystkimi niedostatkami i potrzebami, i przedstawić Nam projekta wasze ku udoskonaleniu rozlicznych części miejscowego zarządu. — Wiele z nich, ostatecznie zostały przez Nas potwierdzone, i do skutku już przywiedzione, ku niewątpliwemu pożytkowi kraju i służby; i z zadowoleniem oświadczając wam szczególne za tak gorliwe trudy wdzięczność Naszą, — dla większego jej oznamionowania, Nayłaskawiey mianujemy was Kawalerem Cesarzkiego i Królewskiego Orderu *Naszego Orła Białego*, którego znaki przy tém przesyłając, zostajemy ku wam nazawsze przychylni.“ (R. I.)

— Prezydentem Rady Opiekuńczej Zakładów Powszechney Opieki w Śankt-Petersburgu, Nayłaskawiey mianowany Dworu Jego Cesarzkiej Mości Wielki Podkomorzy *Hrabia Litta*.

— Włodzimierskiemu Gubernatorowi Cywilnemu, Radcy Tajnemu *Łańskiemu*, Nayłaskawiey rozkazano zasiadać w Rządzającym Senacie.

— Jenerał-Majorowi Jeneralnego Sztabu *Bohdanowiczowi*, Nayłaskawiey mianowanemu Jenerał-Porucznikiem z liczeniem się w woysku, rozkazano zasiadać w Rządzającym Senacie, z zatrzymaniem pobieranego teraz utrzymania.

— W Naywyższym Ukazie, danym Rządzającemu Senatowi 31 Grudnia wyrażono: „Statecznie gorliwa służba i niezmordowane trudy Zarządzającego III Oddziałem Własney Naszej Kancellaryi, Rzeczywistego Radcę Stanu *Mordwinowa*, zwróciły nań Monarszą Naszą uwagę, na okazanie której, Nayłaskawiey mianujemy go Naszym Sekretarzem Stanu.“

— Przez Naywyższy ukaz do Rządzącego Senatowi, dnia 28 Grudnia zeszłego 1834 roku, Nayłaskawiey wyniesieni na Radców Stanu, Radcy Kollegialni: Professor Zwyczajny byłego Uniwersytetu Wileńskiego *Michał Petka-Poliński*; Cenзор Wileńskiego Cenzurnego Komitetu byłego Wileńskiego Uniwersytetu Professor *Leon Borowski*, i Sprawujący obowiązki Radcy Kancellaryi Małorossyyskiego Wojennego Gubernatora Urzędnik do szczególnych poleceń *Assihkrit Spaski*.

сйскаго Военнаго Губернатора Чиновникъ особыхъ порученій Ассигкрить *Спаскій*.

— Января 11-го числа, Симбирскій Вице-Губернаторъ Статскій Совѣтникъ *Огневъ*, Всемилостивѣйше пожалованъ въ Дѣйствительные Статскіе Совѣтники.

— Всемилостивѣйше повелѣно быть Директоромъ Хозяйственнаго Департамента Статскому Совѣтнику *Карибеву*, а Вице-Директоромъ сего Департамента Статскому Совѣтнику *Клементъ*, который занималъ сію должность въ Департаментъ Полиціи Исполнительной. (С. В.)

— Высочайшимъ Приказомъ 18-го Января, Генералъ-Инспекторъ всей Кавалеріи, Шефъ Лейб-Гвардіи Драгунскаго полка, Генералъ отъ Кавалеріи, Генералъ-Адъютантъ Графъ *Васильчиковъ*, назначенъ Шефомъ и Ахтырскаго Гусарскаго полка, съ оставленіемъ при прежнихъ должностяхъ.

— Высочайшею Грамотою 13-го Января Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Анны 1-й степени*, Императорскою Короною украшеннаго, Членъ Государственнаго Совѣта Царства Польскаго, Карлъ *Войда*.

— 17-го Декабря умеръ въ Парижѣ Генеральнаго Штаба Полковникъ *Юлій Валентиновичъ Сливицкій*, прославившійся въ минувшую Польскую кампанію заженіемъ моста между Прагою и Варшавою (8-го Августа 1831 года), и многими другими храбрыми подвигами. Для поправленія здоровья его, разстроеннаго ранами и трудами, онъ былъ уволенъ за границу, и лечился въ Парижѣ. Тамъ скончался онъ отъ аневризмы. Послѣднія минуты жизни его были ознаменованы изліаніемъ чувствъ истиннаго Христіанина, благороднаго сына отечества и вѣрнаго слуги Царскаго. Послѣднимъ словомъ его было выраженіе любви къ Государю.

Государь Императоръ Высочайше повелѣтъ соизволилъ: перевести изъ Франціи тѣло Полковника Сливицкаго, и погребсти со всѣми почестями, генеральскому чину присвоенными, въ укрѣпленіи Прагскаго моста, назвавъ оное фортъ Сливицкимъ; всѣ издержки на погребеніе Сливицкаго въ Парижѣ, на перевозъ тѣла его въ Варшаву, всѣ расходы за леченіе докторамъ и частные его долги, — принять на счетъ казны. Отцу и матери его производить пенсіоны по 3 т. р. въ годъ. Двумъ дочерямъ хозяйки дома, гдѣ жилъ Сливицкій, которыхъ при его болѣзни посвящали ему все свое время и оказывали особенную о немъ заботливость, выдать 300 червонцевъ и по подарку изъ Императорскаго Кабинета.

— Числившіеся при Герольдіи не у дѣлъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Аполлонъ *Майковъ* и 5 класса Сергій *Посниковъ*, Всемилостивѣйше уволены вовсе отъ службы, съ сохраненіемъ получаемыхъ ими изъ Государственнаго Казначейства пенсіоновъ и столовыхъ денегъ, съ Высочайшимъ повелѣніемъ, сверхъ того, производить Майкову изъ Государственнаго Казначейства въ пенсіонъ, за 46-милетнюю службу, по тысячѣ восьмисотъ семидесяти пяти рублей въ годъ.

— Директора Императорскихъ С. Петербургскихъ Театровъ, Высочайше повелѣно считать въ числѣ вторыхъ чиновъ Двора Его Императорскаго Величества, и носить ему придворный мундиръ.

— Судью Оренбургскаго Совѣстнаго Суда, Полковника *Тихонова*, согласно прошенію его, по разстроенному здоровью, Всемилостивѣйше повелѣно уволить отъ настоящей должности.

— Государю Императору благоугодно было въ 22-й день Декабря Высочайше утвердить избраннаго Дворянствомъ Слободско-Украинской Губерніи въ званіе Почетнаго Попечителя Слободско-Украинской Гимназіи, отставнаго Гвардіи Штабсъ-Ротмистра Графа *Гендрикова*.

— Государь Императоръ по положенію Комитета Гг. Министровъ, состоявшемуся въ слѣдствіе представленія Господина Министра Финансовъ, въ 18-й день Декабря 1834 года, Высочайше повелѣтъ соизволилъ: для поощренія въ Крыму сельскаго хозяйства, дозволить въ видѣ опыта на три года, пропускъ верблюдовъ за границу изъ Черноморскихъ, Азовскихъ и Дунайскихъ портовъ и по Бессарабской сухопутной границѣ, со взысканіемъ отпускной пошлины по два рубля серебромъ съ каждаго. (С. П.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Франція.

Парижъ, 14-го Января.

Вчерашній день былъ внесенъ въ Палату Депутатовъ проектъ закона по дѣлу съ Северо-Американскимъ Правительствомъ. Въ засѣданіи присутствовали многіе Депутаты и всѣ Министры. Министръ Финансовъ сказалъ о семъ предметѣ слѣдующее: „М. Г., Правительство, согласно съ своими обязанностями

— Дня 11 Стycznia, Symbirski Wice-Gubernator, Radca Stanu *Ogniew*, Nayłaskawiey mianowany Rzeczywistym Radcą Stanu.

— Nayłaskawiey rozkazano bydź Dyrektorem Departamentu Gospodarczego, Radcy Stanu *Karniejewemu*, a Wice-Dyrektorem tego Departamentu Radcy Stanu *Klemenkowi*, który zajmował ten urząd w Departamencie Policyi Wykonawczej. (G. S.)

— Przez Naywyższy rozkaz dzienny 13 Stycznia, Jenerał-Inspektor całej Kawaleryi, Naczelnik Leyb-Gwardyi półku Dragonów, Jenerał Kawaleryi, Jenerał-Adjutant Hrabia *Wasilczykow*, назначенъ Szefem i Achtyrskiego Huzarskiego półku, z pozostaniem przy pierwszych obowiązkach.

— Przez Naywyższe dyplomata 13 Stycznia, Nayłaskawiey mianowany Kawalerem orderu *Sw. Anny 1go stopnia* Cesarską Koroną ozdobionego, Członek Rady Państwa Królestwa Polskiego, Karol *Woyda*.

— Stycznia 17go umarł w Paryżu Półkownik Jeneralnego Sztabu *Juliusz Walentychowicz Sliwicki*, sławny w przeszłej Polskiej kampanii zapaleniem mostu między Pragą a Warszawą (8go Sierpnia 1831 roku), i wielą innemi walecznościami. Dla polepszenia zdrowia zruynowanego przez rany i trudy, był uwolniony za granicę, i leczył się w Paryżu. Tam skończył życie z aneurysmatu. Ostatnie chwile jego życia były oznaczone wynurzeniem uczuć prawdziwego Chrześcijanina, wdzięcznego syna Ojczyzny i wiernego sługi MONARCHY. Ostatniem jego słowem było wynurzenie miłości ku CESARZOWI.

CESARZ JEGOMOŚĆ Nayłaskawiey rozkazać raczył: przewieźć z Francyi ciało Półkownika *Sliwickiego*, i pogrześć go ze wszystkimi honorami, randze Jeneralskiej właściwemi, w szaniec mostu Pragskiego, i nazwać go szanec Sliwickiego; wszystkie wydatki na przewiezienie ciała jego do Warszawy, wszystkie wydatki za leczenie doktorom i prywatne jego długi, — przyjąć na rachunek Skarbu. Ojcu i matce jego wypłacać pensyą po 3,000 rub. na rok. Dwóm córkom gospodyn domu, gdzie mieszkał Sliwicki, które czasu jego choroby poświęcały mu cały swój czas, i okazywały szczególną o nim troskliwość, dać 300 чер. złt. i podarunki z Gabinetu CESARSKIEGO.

— Liczący się przy Heroldyi bez obowiązków, Rzeczywisty Radca Stanu Apollon *Maykow* i 5tey klasy *Sergiusz Pośnikow*, Nayłaskawiey uwolnieni ze służby, z zachowaniem otrzymywanych przez nich z Podskarbstwa Państwa pensyi i stołowych pieniędzy z Naywyższym rozkazem, prócz tego, dawać *Maykowi* z Podskarbstwa Państwa pensyi za 46letnią służbę po tysiąc osmset siedmdziesiąt pięć rubli corocznie.

— Dyrektora CESARSKICH St. Petersburgskich Teatrów, Naywyżey rozkazano uważać w liczbie drugich urzędników Dworu Jego CESARSKIEY Mości, i nosić mu mundur Dworu.

— Sędziego Orenburskiego Sądu Sumniennego, Półkownika *Tichonowa*, zgodnie z jego prośbą, z przyczyny zruynowanego zdrowia, Nayłaskawiey rozkazano uwolnić od teraźniejszego obowiązku.

— CESARZOWI JEGOMOŚCI podobało się dnia 22 Grudnia, Naywyżey potwierdzić wybranego przez Dworząństwo Słobodzko-Ukraińskiej Gubernii na obowiązek Honorowego Kuratora Słobodzko-Ukraińskiego Gimnazjum, odstawnego Sztaba-Rotmistrza Gwardyi Hrabie *Hen-drikowa*.

— CESARZ JEGOMOŚĆ, po nastalém postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, na skutek przedstawienia P. Ministra Skarbu, dnia 18 Grudnia 1834 roku Naywyżey rozkazać raczył: dla zachęcenia Wieyskiego Gospodarstwa w Krymie, pozwolić celem doświadczenia na trzy lata, wypuszczania wielbłądów za granicę, z Czarnomorskich, Azowskich i Dunajskich portów, i przez Bessarabską lądową granicę, z pobieraniem poszliny od kaźdego po dwa ruble srebrem. (P. P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA.

Paryż, dnia 14 Stycznia.

Wczora wniesiony został na Izbę Deputowanych projekt, do prawa w sprawie Stanów Amerykańskich. Zgromadziła się nader wielka liczba Deputowanych i wszyscy Ministrowie. Minister skarbu wszedł na mównicę i rzekł: „Mości Panowie! Rząd baczny na wykonanie swych obowiązków, miał zamiar przedstawić W Panom

ми, намъревалось представить вамъ мѣры, потребныя для исполненія трактата 4-го Юля 1831 г.; оно намъревалось, соображаясь съ политическими и торговыми выгодами Франціи, защищать сей трактатъ, но вдругъ рѣчь, произнесенная при открытіи Конгресса Президентомъ Соединенныхъ Штатовъ, воспрепятствовала исполненію сего предположенія. Правительству надлежало въ нынѣшнихъ обстоятельствахъ изслѣдовать, не перемѣнились ли нынѣ его обязанности, не требуетъ ли достоинство Франціи измѣненія въ ея дѣйствіяхъ, и наконецъ, не представляется ли возможности, соединить справедливость съ чувствомъ охраненія народной чести. Правительство, М. Г., почитаетъ излишнимъ оправдывать себя въ упрекахъ, сдѣланныхъ ему Президентомъ Северо-Американскихъ Штатовъ: оправданіе сіе было бы и бесполезно, и несовмѣстно съ достоинствомъ Франціи; впрочемъ, въ продолженіе прѣвій, вамъ будутъ представлены всѣ документы, касающіеся до сего дѣла. Генераль *Джаксонъ* заблуждается въ мнѣніи о правахъ, предоставленныхъ Правительству нашими государственными постановленіями: если онъ ошибается въ сужденіи о законахъ нашей страны, то постараемся избѣжать такового же заблужденія въ отношеніи къ постановленіямъ Соединенныхъ Штатовъ. Духъ и смыслъ тамошнихъ законовъ даетъ намъ право почитать отзывъ Президента, до принятія оного остальными двумя государственными властями, только выраженіемъ его собственнаго мнѣнія. Отзывъ сей не составляетъ акта Правительства, на который слѣдуетъ Франціи отвѣчать. Слѣдовательно, мы могли бы обождать заключенія Конгресса. Но такое замедленіе не могло бы ни обезпечить нашей торговли, ни избавить судовъ нашихъ отъ наложенія на нихъ запрещенія. Сверхъ того, слѣдуя сей системѣ, оба Правительства ожидали бы рѣшенія другъ отъ друга, и при великомъ пространствѣ, ихъ разделяющемъ, можетъ быть, Законодательныя Собранія были бы закрыты въ одно и то же время, какъ въ Вашингтонѣ, такъ и въ Парижѣ, и такимъ образомъ, сіе важное дѣло оставалось бы нерѣшеннымъ, и чрезъ то былъ бы поданъ поводъ къ новымъ неудовольствіямъ. При таковыхъ обстоятельствахъ, Правительство почло за лучшее отвергнуть сію систему. Прежде всего, оно обязано было обратить все свое вниманіе на охраненіе достоинства націи. Вамъ извѣстно, М. Г., какимъ образомъ оно сіе исполнило. Но такъ какъ подписанный въ Юль 1834 г. трактатъ остался въ своей силѣ, дѣйствія же Президента Соединенныхъ Штатовъ не могли ослабить справедливости, на коей основываются сіи переговоры, то Правительство осталось при прежнемъ своемъ намѣреніи, вторично предложить сей трактатъ на ваше разсмотрѣніе. Франція въ семъ обязалась, и честь ея требуетъ, чтобы принятая ею обязанность была исполнена. При сихъ важныхъ совѣщаніяхъ, Палата, безъ сомнѣнія, не упуститъ изъ виду, съ одной стороны достоинства Франціи, а съ другой дружескихъ сношеній, въ коихъ Франція состоитъ около пятидесяти лѣтъ съ Соединенными Штатами, и выгоды, связующихъ наше купечество съ Северо-Американскимъ. Дѣйствуя такимъ образомъ, не увлечемся первымъ скоропреходящимъ впечатлѣніемъ, и прежде всего объявимъ, что Франція не приписываетъ предложеній, сдѣланныхъ Президентомъ Соединенныхъ Штатовъ, ни народу, ни Правительству Союза; и почитаа отзывъ его Конгрессу легкомысленнымъ дѣйствіемъ одного только лица, по сему незначительному обстоятельству, не откажемся отъ прежней политики, коей слѣдовала Король, политики справедливости. Безъ сомнѣнія, М. Г., вы примете въ соображеніе причины, побуждающія къ заключенію трактата. Правительство требуетъ отъ васъ, чтобы вы, при разсмотрѣніи трактата, удержались отъ всякаго пристрастнаго мнѣнія, такъ какъ это сдѣлано нами при представленіи вамъ оного, и чтобы вы обратили все ваше вниманіе только на справедливость требованій Соединенныхъ Штатовъ и на торговли выгоды сего трактата. Правительство, въ полной увѣренности, что все сіе будетъ принято вами въ соображеніе, снова представляетъ вамъ чрезъ посредство мое проектъ закона; оно почло за нужное прибавить къ нему особую статью, основательность коей вы безъ сомнѣнія признаете, и по коей платежи со стороны Франціи должны послѣдовать не прежде, какъ по полученіи извѣстія о намѣреніяхъ Северо-Американскаго Правительства; мы въ правѣ и даже обязаны требовать отъ сего Правительства удовлетворенія за всѣ его дѣйствія, клонящіяся къ нарушенію достоинства и пользы Франціи.

За тѣмъ, Министръ прочиталъ проектъ закона, коимъ Министръ Финансовъ уполномочивается внести въ бюджеты съ 1836 по 1841 годъ тѣ суммы, кои потребны для уплаты въ шесть сроковъ долж-

наново кроки потребны до wykonania traktatu z d. 4 Lipca 1831 r.; przedsięwziął bronić traktatu tego w imieniu sprawiedliwości, stosując się do politycznych i handlowych interesów Francji; przy czém spodziewał się przekonać W Panów o gruntowności zdania swego w tej mierze; kiedy mowa Prezydenta Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej przy zagajeniu posiedzeń Kongressu przeszkodziła Rządowi do wykonania tego przedsięwzięcia. Rząd musiał teraz rozstrząsnąć, czyli ma jeszcze też same obowiązki, jak dawniej; czyli godność Francji nie wymaga innego postępowania; czyli nareszcie nie ma drogi śródkowej, na którejby niezmiennie przepisy sprawiedliwości pogodzić można z uczuciem honoru narodowego. Rząd, Mości Panowie! nie ma się przed W Panami usprawiedliwiać z zarzutów, które mu Prezydent Stanów Zjednoczonych uczynił; takie usprawiedliwienie byłoby bez celu i nie zgadzałoby się z godnością Rządu. Z resztą będą W Panom, w ciągu rozpraw, dane wszystkie objaśnienia, jakich tylko żądać będziecie, i złożone dokumenta, którychbyście potrzebowali. Jenerał *Jackson* myli się względem rozciągłości upoważnienia, jakie nam ustawa nadaje; lecz jeśli on omylił się względem praw naszego kraju, my nie chcemy wpadać w błąd względem instytucji Stanów Zjednoczonych. Duch tamcześnie ustawy nadaje nam prawo, abyśmy myśli objęte w poselstwie Prezydenta uważali jedynie za osobiste jego zdania, dopóki te zdania nie są potwierdzone przez dwie władze krajowe. Pismo to nie jest jeszcze zupełnym aktem Rządu, mogącym pociągnąć za sobą postanowienia, któremi Francya zwykle odpowiada na pogróżki lub zniewagę. Mogliśmy więc czekać, dopóki by uchwały Kongressu nie wskazały nam, jak postąpić mamy. Lecz taki system zwłóki nie wystawiał korzyści ani zabezpieczenia naszych stosunków handlowych, ani zastronienia ich użyciem odwetu w razie potrzeby. Nadto przy takim systemie obadwa Rządy czekałyby wzajemnie na siebie, a w odległości, jaka przedziela jeden kraj od drugiego, obrady zgromadzeń prawodawczych byłyby podobno jednocześnie zamknięte w Paryżu i Washingtonie, bez rozstrzygnięcia tej ważnej okoliczności. W tym stanie rzeczy musiał Rząd odmienić system zwłóki. Przedewszystkiem musiał myśleć o utrzymaniu godności narodu. Wiadomo W Panom, ile się o to starał. Gdy traktat podpisany w Lipcu 1834 r. nie nie stracił z swojej sprawiedliwości; gdy postępek Prezydenta Stanów Zjednoczonych nie mógł osłabić zasad słuszności i rozumu, na których się układał gruntował, Rząd więc pozostał przy swoim postanowieniu, aby powtórnie podać W Panom ten traktat do rozstrząśnienia. Przyjęto zobowiązania, a honor Francji wymaga uskutecznienia ich. Nie wątpimy, iż w tej ważnej naradzie, Izba z jednej strony wspólnie z nami najgorliwiej baczyć będzie na godność narodu, a z drugiej nie zapomni o życzliwych i przyjacielskich uczuciach, jakie od pięćdziesięciu lat łączą naród Francuzki z Północno-Amerykańskim; nie spuści z oka względów, które się tyczą potęgi handlowej i morskiej, i które nam zawsze szanować każą przymierze nasze z Stanami Zjednoczonymi, jako jeden z niezmiennych przepisów polityki narodowej. Mówiąc to, chcemy tylko uznawać to, co we wszystkich czasach było prawdą; chcemy to wystawić naprzeciw przemijającego wrażenia, i przedewszystkiem oświadczyć, iż Francya nie przypisała sposobu myślenia i propozycji Prezydenta Stanów Zjednoczonych ani narodowi, ani Rządowi tych krajów, i w piśmie jego do Kongressu upatrujemy szczególnie nierozważny krok jednej tylko władzy, a honor narodu naszego każe nam trzymać się polityki, która zawsze była polityką Rządu Królewskiego, to jest: polityki prawej. Sumnienie rozważycie W Panowie powody, jakie są za przyjęciem traktatu. Nadewszystko wymagamy od W Panów, abyście, rozstrząsając go, mieli wzgląd na słuszność pretensji Stanów Zjednoczonych i na korzyści handlowe, jakimi nas traktat wynagradza. Rząd, przejęty temi uwagami, podaje znowu za pośrednictwem mojem projekt do prawa, który zaraz będą miał zaszczyt przeczytać W Panom. Mniemał Rząd, iż na wszelki wypadek powinien przydać zastrzeżenie, którego przyzwolność W Panowie bez wątpienia uznacie, a podług którego wypłaty ze strony Francji póty nie mają się rozpocząć, póki zamiary Rządu Amerykańskiego nie będą dokładnie wiadome. Mamy prawo i obowiązek włożyć odpowiedzialność na ten Rząd za wszystkie jego czynności, któreby godność i interes Francji nadwzględzić mogły.

Potém Minister przeczytał projekt do prawa, przez który Minister skarbu jest upoważnionym wnieść do budżetów od roku 1836 do 1841 te summy, które są potrzebne na opłatę w sześciu terminach, Stanom Pół-

ныхъ Северо-Американскимъ Штатамъ 25 милл. Изъ сей суммы будутъ вычтены, въ шесть же сроковъ, 1,500,000 фр., кои Соединенные Штаты состоятъ должными Французскимъ подданнымъ. Статья, присоединенная къ трактату, есть слѣдующая: „Уплата 25 милл. фр. тогда только должна послѣдовать, когда окажется, что Правительство Соединенныхъ Штатовъ не намѣрено принимать непріязненныхъ мѣръ противу частной собственности Французовъ.“ (С. II.)

21-го Января.

Герцоги Орлеанскій и Немурскій, въ сопровожденіи Генералъ-Лейтенанта Пажола и Полковника 54-го полка, осматривали сегодня многія казармы въ столицѣ.

— Судъ Перовъ снова объявилъ свободными 6 лицъ, а 7 другихъ подвергъ слѣдствію.

— Гг. Августъ и Карлъ Керсабьекъ, обвиненные въ соучастіи въ происшествіяхъ 1832 года въ Вандей и за неявку предъ Судъ, приговоренные къ смертной казни, освобождены отъ оной Орлеанскимъ Уголовнымъ Судомъ.

— По причинѣ дня смерти Людовика XVI, завтра не выйдутъ изъ печати 4 листа здѣшней Легистимистической газеты.

— Позавчерашніе номера Журналовъ: *la France* и *Quotidienne* задержаны на почтѣ.

— *Journal de Paris* содержитъ слѣдующее: „По карлистскому бюллетеню, Гренадскій баталіонъ много пострадалъ отъ непріятеля, и будто бы Полковникъ, Маркизъ Кампо-Верде, успѣлъ спасти лишь малое число людей. Если и въ этомъ, какъ и во всѣхъ карлистскихъ бюллетеняхъ, все явно преувеличено: по крайней мѣрѣ кажется справедливымъ, что этотъ баталіонъ атакованъ былъ Эразомъ и потерпѣлъ немаловажную потерю. Мина сформировалъ 19 баталіоновъ, для составленія дѣйствующей арміи; все еще надѣются, что онъ вскорѣ опять приметъ команду.“

— По письму изъ Байонны отъ 15-го сего мѣсяца, увѣдомляютъ: „Генералъ Мина сообщилъ Генералу Гариспе, что онъ чрезъ нѣсколько дней будетъ въ состояніи принять начальство надъ арміею, и что онъ надѣется, что соотвѣтственно желанію его, Папское Правительство, назначить ему въ помощь Генерала Вальдеца. Войска Королевы расположенныя 11-го ч. с. м. по близости Пампелоны, готовятся въ походъ противъ Сумалакарреговъ. Колонны Генераловъ: Лорензо, Лопеца и Ораа, оставили Гуерта и Вальаба, чтобы соединенными силами напасть на вождя Карлистовъ Эраза.“

— Правительство получило на сихъ дняхъ весьма выгодныя извѣстія съ Востока. Запуганности, заставлявшія опасаться разрыва между Портою и Египтомъ, совершенно прекращены, и какъ кажется, напослѣдокъ миръ въ Левантѣ водворится. Въ слѣдствіе сего отправлено повелѣніе въ Тулонъ, дабы флотъ, занимавшійся около Іерскихъ острововъ эволюціями до полученія сего повелѣнія Правительства, возвратился въ здѣшнюю гавань. За симъ весь флотъ соединится опять тамъ между 25 и 30 с. м. Три военные корабли останутся въ Левантѣ, для охраненія выгоды Французскихъ подданныхъ.

— Вчерашняго числа далъ Король приватную аудіенцію Сицилійскому Посланнику, послѣ чего занимался съ Министрами: Народнаго Просвѣщенія, Торговли и Иностранныхъ Дѣлъ.

— Коммиссія, учрежденная для разсмотрѣнія проекта закона объ ответственности Министровъ, собирается почти ежедневно. Полагаютъ, что Г. Созета назначатъ Предсѣдателемъ оной.

— Въ *Journal des Débats* сказано: „Англійскіе, а за ними и нѣсколько Французскихъ листовъ увѣдомили, что Французскій Повѣренный въ дѣлахъ и Испанскій Посланникъ въ Лиссабонѣ не участвовали въ торжествѣ бракосочетанія Ея Величества Королевы Португальской. Мы узнали достоверно, и уполномочены объявить, что упомянутое извѣстіе совершенно ложно; ибо оба сии Дипломаты, вмѣстѣ со всѣми сослуживцами своими присутствовали при ономъ.“

22-го Января.

Принцъ Павелъ Виртембергскій былъ третьяго дня ввечеру у Короля. Вчера поутру Его Величество занимался со многими Министрами, послѣ чего ѣздилъ на прогулку въ Невли.

— Судъ Перовъ, вчера заключилъ еще 10 обвиненныхъ, а 2, по недостаточнымъ уликамъ, освобождены.

— Говорятъ, что Великій Хранитель Печати, въ продолженіе слѣдующей недѣли предложитъ проектъ новаго закона о преобразованіи Государственнаго Совета.

— Вчера, въ день смерти Людовика XVI, въ Ко-

посно-Американскимъ należnych 25 mil. Z teyże summy będą wytrącone, także w przeciągu sześciu terminów 1,500,000 fr., które należą się od Stanów Zjednoczonych dla Francuzkich poddanych. Artykuł, przydany do traktatu, jest następujący: „Opłata 25 mil. fr. tedy tylko powinna następować, kiedy się okaże, że Rząd Stanów Zjednoczonych nie myśli przedsiębrać nieprzyjacielskich środków przeciw szczególnej własności Francuzów.“ (Dz. P.)

Dnia 21.

Xiążęta Orleański i Nemourski w towarzystwie Jenerał-Porucznika Pajol i Półkownika 54go półku, oglądali dzisiaj różne koszary w stolicy znajdujące się.

— Sąd Parów uwolnił znowu 6 osób, a 7 innych oddał pod śledztwo.

— PP. August i Karol Kersabiec, którzy obwinieni o należenie do wypadków 1832 roku w Wandei i za niestawieniem się przed sądem na śmierć skazani, zostali oswobodzeni przez sąd kryminalny Orleański.

— Z okoliczności rocznicy śmierci Ludwika XVIgo, nie wyйдą jutro 4 tutejsze Legitymistyczne gazety.

— Pozawczoraysze, numera dzienników: *La France* i *Quotidienne* zostały skonfiskowane na pocztę.

— *Journal de Paris* zawiera co następuje: „Podług biuletynu Karolistów, batalion Grenadyjski wiele ucierpiał od nieprzyjaciela, i jakoby Półkownik, Mar- kiz Campo-Verde, ledwo mógł ocalić garstkę ludzi. Jeśli i w tym, jak i we wszystkich biuletynach Karolistowskich, wszystko widocznie jest przesadzonym: przynajmniej zdaje się być prawdziwą, że ten batalion był atakowany przez Eraza i poniósł nie mało znaczącą stratę. Mina uformował 19 batalionów, dla utworzenia czynnej armii; jeszcze się spodziewają, że on wkrótce znowu obejmie dowództwo.“

— Podług listu z Bayonny pod 15 t. m. donoszą: „Jenerał Mina uwiadomił Jenerała Harispe, że on za kilka dni będzie mógł objąć dowództwo armii, i spodziewa się, że podług jego żądania, Rząd Hiszpański przeznaczy mu do pomocy Jenerała Valdez. Wojska Królowey rozłożone 11 t. m. w bliskości Pampe-lony, gotują się do wyprawy przeciwko Zumala Car-reguy. Kolonny Jenerałów Lorenzo, Lopez i Oraa zostawili Guerta i Wallaba, ażeby połączonymi siłami, uderzyć na wodza Karolistów Eraza.“

— Rząd w tych dniach otrzymał bardzo pomyslnę wiadomości ze Wschodu. Zamieszania, które nakazywały lękać się zerwania między Portą a Egiptem zupełnie ustały, i zdaje się nakoniec, że pokój w Lewancie ustala się. Na skutek tego, posłano rozkaz do Tu-lonu, ażeby flota, która zajmowała się manewrami około wysp Hierriyskich, przed otrzymaniem niniejszego rozkazu, powracała do tutejszego portu. Zatem cała flota znowu tam połączy się między 25 i 30 t. m. Trzy wojenne statki pozostaną w Lewancie, dla przestrzegania korzyści poddanych Francuzkich.

— Wczora Król dawał prywatne posłuchanie Posłowi Sycylijskiemu, po czém pracował z Ministrami: Narodowego Oświecenia, Handlu i Spraw Zewnętrznych.

— Kommissya, wyznaczona do roztrząśnienia projektu do prawa o odpowiedzialności Ministrów, zgromadza się prawie codziennie. Sądzą, że P. Sauzet naznaczony będzie Prezydentem tej kommissyi.

— W *Journal des Débats* powiedziano: „Angielskie a za nimi i różne Francuzkie gazety doniosły, że Francuzki Pełnomocnik i Poseł nadzwyczajny Hiszpański w Lisbonie, nie znajdowali się na uroczystości zaślubienia Najjaśniejszej Królowey Portugalskiej. Dowiedzieliśmy się z pewnością, i jesteśmy upoważnieni oświadczyć, że wspomniona wiadomość jest zupełnie fałszywą, albowiem obadwa ci dyplomaci z orszakami swemi znajdowali się na tym obrzędzie.“

Dnia 22.

Xiąże Paweł Wirtemberski był wczora wieczorem u Króla. Wczora rano Najjaśniejszy Pan pracował z wielu Ministrami, potem przejeżdżał się do Neuilly.

— Sąd Parów, wczora uwięził jeszcze 10 oskarżonych, a 2, za niedostatkami dowodów, uwolnił.

— Mówią, że Wielki Strażnik Pieczęci, w ciągu następującego tygodnia poda projekt nowego prawa o nowym urządzeniu Rady Stanu.

— Wczora w rocznicę śmierci Ludwika XVI, Sąd

вѣдомлялъ, что узнавъ о благополучномъ прибытіи Государя своего въ Касбину, онъ собралъ немедленно всѣ войска, подъ его начальствомъ находившіеся, для задержанія Зилли-Султана съ девятью или десятью другими значительнѣйшими Принцами, заключилъ сверхъ того въ темницу Визиря и всѣхъ главнѣйшихъ приверженцевъ сихъ Принцевъ и возстановилъ чрезъ то спокойствіе въ столицѣ, такъ, что со стороны Шаха не предстоитъ уже никакой опасности и народъ съ нетерпѣніемъ ожидаетъ его прибытія.

Это благопріятное извѣстіе побудило Могаммедъ-Шаха ускорить своимъ шествіемъ. 8 (20) Декабря отправился онъ въ лагерь авангарда, расположенный въ полуфарсагъ отъ Тегерана. Тамъ сдѣлавъ онъ смотръ всему находившемуся при немъ войску, благодарилъ его за рвеніе и мужество, съ коими оно перенесло трудности, похода и повсюду былъ приветствовать кликами радости и выраженіями неизмѣнной преданности.

9 (21) числа Могоммедъ-Шахъ выступилъ изъ лагеря въ Нигаристанскій Дворецъ, въ герода находящійся. Въ назначенный Астрологомъ часъ онъ сѣлъ на лошадь и все шествіе, при громкомъ залпѣ пушекъ, двинулось въ слѣдующемъ порядкѣ. Впереди шла музыка, за нею слѣдовали отряды конницы съ Конгрововыми ракетами и еще другой отрядъ, сопровождавшій знамена, — а вслѣдъ за ними шли шатиры или придворные скороходы и нѣсколько приближенныхъ сановниковъ. Пѣхота и Артиллерія отправлены были впередъ и уже выстроились въ боевомъ порядкѣ близъ дворца.

Шахъ ѣхалъ верховымъ на прекрасной лошади. Весь конскій приборъ былъ усаженъ драгоценными камнями. Позади Его Величества находились Посланники Россійской и Англійской, а вслѣдъ за ними ѣхали: Визирь, Шахъ-Заде (Принцы крови) и множество другихъ всадниковъ. Во время шествія, еще нѣсколько Шахъ-Заде и благородныхъ Каджаровъ представились Шаху и присоединились къ свитѣ его. Сословія гражданъ столицы, расположенны въ разныхъ мѣстахъ на пути, для закланія верблюдовъ, быковъ и барановъ, при проѣздѣ Шаха, и для поднесенія Его Величеству леденцовъ и бутылокъ, наполненныхъ сахаромъ и весьма искусно украшенныхъ цвѣтами.

По прибытіи во Дворецъ, юный Государь возсѣлъ на тронъ, осыпанный драгоценными каменьями и принималъ въ торжественной аудіенціи Принцевъ и Вельможъ Персіи, а равно Посланниковъ: Россійскаго и Англійскаго, которые имѣли честь приносить Его Величеству поздравленія свои. Послѣ сего Мулла произнесъ краткую молитву, въ которой объявилъ Могамметь-Шаха Падишахомъ всей Персіи и испросилъ на него благословеніе небесъ. Всякій разъ, при произнесеніи имени Шаха, всѣ предстоявшіе падали ницъ. — По окончаніи молитвы, Принцы и Вельможи удалились и аудіенція кончилась.

Такъ прошелъ этотъ достопамятный день, упрочившій миръ и спокойствіе Персіи, которой еще недавно угрожали всѣ ужасы междоусобной брани.— Покорность Зилли-Султана, опаснѣйшаго изъ всѣхъ соперниковъ Могаммедъ - Шаха, подаетъ надежду, что и остальная часть Государства признаетъ также власть законнаго Монарха своего. Посланники Россійскій и Англійскій неотлучно находились при Шахѣ во все время похода его изъ Тавриза въ Тегеранъ, и совокупными стараніями своими, ревностно содѣйствуя пользѣ сего Государя, явили чрезъ то народу его доказательства дружественной политики Державъ ими представляемыхъ,— политики, имѣвшей единственное цѣлію водвореніе спокойствія въ Персіи, подъ скиптромъ Наслѣдника Престола, избраннаго покойнымъ Шахомъ и официально признаннаго Россією и Англією. (Смб. В.)

Великобританія и Ирландія.
Лондонъ, 17-го Января.

Присяжные, разсматривавшіе дѣло о кровопролитіи, случившемся въ Раткорманъ въ Ирландіи, нашли 15 человекъ виновными въ умыленномъ убійствѣ, а 8 въ убійствѣ, оправдываемомъ обстоятельствами. Изъ числа присяжныхъ 14 были Католики, а 9 Протестанты.

— Изъ Лиссабона пишутъ, что здоровье Королевы совершенно возстановилось и въ городѣ царствуютъ тишина и спокойствіе. — Недавно сожжено въ Лиссабонѣ на 125,000 фунтовъ бумажныхъ денегъ.

— Въ сегодняшнемъ номерѣ газеты *the Times* сказано: „Еще никогда воинственные угрозы не производили столь малаго дѣйствія на общественныя фонды, какъ несогласія, возникшія нынѣ между Соединенными Штатами и Франціею. Отъ американ-

ska, pod jego dowództwem będące, dla zatrzymania Zilli-Sultana z dziewięcią lub dziesięcią innemi znakomitszemi Xiążętami, wziął prócz tego do więzienia Wezyra, i wszystkich główniejszych stronników tych Xiążąt i przywrócił przez to spokójność w stolicy, tak, że ze strony Szacha nie ma już żadnego niebezpieczeństwa, i naród z niecierpliwością oczekuje jego przybycia.

Ta pomyślna wiadomość przymusiła Mohammed-Szacha przyspieszyć swą podróż. 8 (20) Grudnia wyjechał on do obozu przedniej straży, rozłożonego o pół farsagu od Teheranu, tam odbył przegląd całego z nim będącego woyska, podziękował mu za gotliwość i męstwo, z jakim znosił trudy pochodu i wszędzie był witany okrzykami radości i wyrazami niezmiennego poświęcenia się.

Dnia 9. (21) Mohammed-Szach wyruszył z obozu do pałacu Nigaristańskiego, za miastem znajdujacego się. O godzinie, przez astrologa naznaczoney, siadł na konia i cały orszak, przy hucznych salwach działowych, ruszył w następującym porządku. Przodem szła muzyka, za nią oddział jazdy z rakietami kongrewskimi i drugi oddział, towarzyszący znamionom, — a za niemi szli szatry czyli szybkochody nadworni i kilku zbliżonych wielkich urzędników. Piechota i artyllerya wystane były przodem i stanęły w szyku bojowym w bliskości pałacu.

Szach jechał konno na pięknym koniu. Rzęd na konia osypany był drogiemi kamieniami. Poza Szachem znajdowali się Posłowie Rossyjski i Angielski, a tuż za nimi jechali: Wezyr, Szach-Zade (Xiążęta krwi) i mnóstwo innych Kawalerów. W czasie postępowania wjazdu, jeszcze kilku Szach Zade i szlachetnych Kadżarów przedstawili się Szachowi, i przyłączyli się do jego orszaku. Stany obywateli stolicy rozstawione były w różnych miejscach po drodze dla zabijania wielbłądów, wołów i baranów, w czasie przejazdu Szacha, i dla podania jego Majestatowi lodowatego cukru i butelek, napełnionych cukrem i bardzo kosztownie przyozdobionych kwiatami.

Po przybyciu na pałac, młody Monarcha zasiadł na tronie, osypanym drogocnymi kamieniami i przyjmował na uroczystey audyencyi Xiążąt i Magnatów Persyi, tudzież Posłów Rosyjskiego i Angielskiego, którzy mieli zaszczyt złożyć Jego Majestatowi swe powinszowania. Późem Mułta odprawił krótką modlitwę, w której ogłosił Mohammed Szacha Padiszachem całej Persyi i prosił dlań o błogosławieństwo niebios. Za każdym wymówieniem imienia Szacha, wszyscy obecni padali na twarz. — Po skończoney modlitwie, Xiążęta i Magnaci oddalili się, i zakończyła się audyencya.

Tak przeszedł dzień ten pamiętny, który ustalił pokój i spokojność Persyi, które niedawno jeszcze zagrażały okropnością wojny domowej.— Poddanie się Zilli-Sultana, nayniebezpieczniejszego ze wszystkich spółzawodników Mohammeda Szacha, czyni nadzieję, że i dalsze części Państwa również uznają władzę prawego swego Monarchy. Postawie Rossyyski i Angielski nieodstępnie znaydowali się przy Szachu przez cały czas pochodu jego z Tabrisu do Teheranu, i połączeniemi staraniami gorliwie przyczyniając się do dobra tego Monarchy, okazali przez te narodowi jego, dowody przyjacielskiej polityki Mocarstw, przez nich wyobrażanych, — polityki, która za cel jedyny miała ustalenie spokojności w Persyi, pod berłem Następcy Tronu, wybranego przez zmarłego Szacha i uroczysie uznano przez Rossyę i Anglię. (G. S. P.)

BRYTANIA WIELKA I IRLANDYA.
Londyn, dnia 17 Stycznia.

Przysięgli którzy rozstrzasali sprawę o krwi rozlewie, które się zdarzyło w Ratkormanie w Irlandyi, znaleźli 15 ludzi winnych o rozmyślnie zabójstwo, 8 zaś o zabójstwo, usprawiedliwiane okolicznościami. Z liczby przysięgłych 14 było Katolików, a 9 Prote-
stantów.

— Z Lizbony piszą, że zdrowie Królowej zupełnie powróciło do pierwszego stanu, i w mieście panuje cichość i spokojność. — Niedawno spalono w Lizbonie 125,000 funtów papierowych pieniędzy.

— W Numerze dzisiejszym gazety *the Times* powiedziano: „Nigdy jeszcze wojenne pogroźki nie działały tak mało na powszechne papiery, jak niezgody, powstałe teraz między Stanami Zjednoczonymi, a Francją. Od Amerykańskiego Kongressu nie ma się czego

скаго Конгресса нечего опасаться, не смотря на характеръ Генерала *Джаксона* и природную гордость Американцевъ.”

— Изъ Нью-Йорка получены газеты до 25-го Декабря. Въ нихъ напечатано объявление Сената, по которому Банкъ Соединенныхъ Штатовъ оправданъ отъ принесенныхъ на него Президентомъ жалобъ. Въ семь же объявлений весьма хорошо изображены вспомогательные источники Банка.

— О междоусобной войнѣ въ Испаніи газета *the Times* замѣчаетъ слѣдующее: „Испанское Правительство напрасно полагаетъ, что возстановленіе спокойствія въ Государствѣ и безопасность новыхъ учреждений будутъ слишкомъ дорого куплены отставленіемъ пограничныхъ провинцій ихъ старыхъ привилегій. Если завтра подтвердятся права Бискайцевъ и Наварцевъ, то Правительство въ тоже время навлечетъ на себя справедливые упреки Каталонцевъ и Арагонцевъ, которые не только отказались отъ всѣхъ своихъ особенныхъ привилегій, но даже вооружились на брань за законное уравниеніе правъ въ цѣломъ Королевствѣ.“

— Ворчестерскій Журналъ утверждаетъ, что между многими Епископами происходило недавно совѣщаніе о планѣ церковной реформы, который Правительство намѣрено предложить Парламенту и въ которомъ одно изъ главныхъ статей будетъ уничтоженіе десятины. — Перениска между Лордомъ *И. Русселемъ* и Епископомъ Экстерскимъ, публично спорившими о томъ: кто былъ виною замедленія церковной реформы — Епископы или Министры, еще до сего времени продолжается; но, кажется, Лордъ Руссель становится съ нѣкотораго времени умѣреннѣе въ выходкахъ своихъ противу Епископа. (Спб. В.)

23-го Января.

Ихъ Величества, намѣрены дать въ слѣдующій Понедѣльникъ въ С. Джемскомъ Дворцѣ большой вечеръ. Ландграфиня *Гессенъ-Гомбургская* находится еще въ Брейтонѣ. Она намѣрена пробить у Августѣйшихъ родственниковъ своихъ вообще 18 мѣсяцевъ.

— Герцогъ *Кумберландскій* осматривалъ третьяго дня, въ сопровожденіи Сира *Карла Маннерса Суттона* новыя Парламентскія зданія. Послѣдній отправился вчера съ Лордомъ *Гранвилемъ Сомерсетомъ* и Сиромъ *Б. Стефенсономъ* опять туда же, дабы сообразить постройку вновь погорѣлыхъ строеній и увидѣть какъ удобнѣе расположить на сихъ мѣстахъ отдѣльные залы и канцеляріи. Внутренняя отдѣлка обоихъ Парламентовъ скоро будетъ кончена. Плотники заняты работою въ оныхъ мѣстахъ для Членовъ и подмостокъ для трона въ верхнемъ и для ораторской кафедры въ нижнемъ Парламентахъ.

— Третьяго дня послѣ обѣда былъ большой кабинетный совѣтъ въ иностранномъ Департаментѣ. Министры собрались въ 2 и совѣщанія продолжались до 5 часовъ. Вечеромъ всѣ они снова были вмѣстѣ на обѣдѣ у Графа *Абердина*.

— Вчера были собраны Лорды Тайнаго Совѣта, по повѣсткѣ Графа *Абердина* для совѣщанія, касательно правилъ при отдачи Негровъ въ ученіе мастерамъ въ Вестъ-Индскихъ Колоніяхъ.

— Герцогъ Веллингтонъ былъ вчера нездоровъ и невыходилъ изъ комнаты. Третьяго дня имѣли Турецкій и Персидскій Посланники совѣщанія съ Герцогомъ въ Иностранномъ Департаментѣ.

— Лордъ *Гранвилъ* прибылъ сюда изъ Парижа. Время отъѣзда преемника его, Лорда *Ковелла* еще не назначено; здоровье супруги сего послѣдняго, бывшее препятствіемъ къ его отъѣзду примѣтно поправляется. Сиръ *Робертъ Гордонъ*, какъ слышно, назначенъ Посланникомъ въ Константинополь, и уже въ готовности отправиться къ мѣсту своего назначенія.

— Архіепископъ Кантербурійскій и Епископъ Лондонскій посѣщаютъ нынѣ часто Сиръ *Роберта Пилла*, какъ слышно съ тѣмъ намѣреніемъ, чтобы отклонить мѣры къ церковному преобразованію, каковыя судя по Министерскимъ листамъ, весьма обширны. Двое знатнѣйшихъ Духовныхъ со стороны Диссидентовъ были также приглашены на совѣтъ первымъ Министромъ, по поводу жалобъ ихъ единовѣрцевъ. Оппозиціонные листы весьма стараются представить предстоящія мѣры правительства маловажными, утверждая, что въ пользу разновѣрцевъ намѣрены допустить только то, что браки могутъ имѣть силу, будучи заключены въ родѣ контракта.

— Герцогъ *Лейхтенбергскій* прибылъ третьяго дня въ Фальмутъ, и въ тотъ же день отправился въ Лиссабонъ. Онъ беретъ съ собою въ Португалію оркестръ музыкантовъ, состоящій изъ 24 Нѣмцевъ и Англичанъ, договоренный на 3 мѣсяца для придвор-

обавіа, помимо характера *Генерала Jackson* и врожденной думы Американцевъ.

— Зъ Нового-Йорку otrzymane gazety dochodzące do 25 Grudnia. W nich wydrukowane oświadczenie Senatu, podług którego Bank Stanów Zjednoczonych usprawiedliwiony od zanesionych nań skarg przez Prezydenta. W témże oświadczeniu bardzo dobrze odmalowane posiłkowe źródła Banku.

— O wojnie domowej w Hiszpanii, gazeta *the Times* czyni następujące uwagi: „Rząd Hiszpański próżno mniema, że przywrócenie spokoyności w Państwie i bezpieczeństwo nowych ustanowień będą zbyt drogo kupione przez zostawienie pogranicznym prowincjom dawnych ich przywilejów. Jeżeli jutro potwierdzone zostaną prawa Biskayskie i Nawarryjskie, tedy Rząd w tymże czasie ściągnie na siebie słuszne narzekanie Katalończyków i Arragończyków, którzy nietylko zrękli się wszystkich szczególnych przywilejów, ale nawet uzbroili się do walki dla prawnego porównania praw w całym Królestwie.“

— Dziennik Worczesterski utrzymuje, iż niedawno było naradzenie się wielu Biskupów o planie reformy kościelnej, który Rząd zamysła podać Parlamentowi, a w którym jednym z głównych artykułów będzie zniesienie dziesięciny. — Korrespondencya między Lordem *Russel* a Biskupem Excesterskim, którzy publicznie wiedli spór o to: kto był sprawcą zwłoki reformy kościelnej, Biskupi czyli Ministrowie, trwa dotąd jeszcze; zdaje się atoli, że Lord *Russel* od niejakiego czasu staje się umiarkowańszym w zarzutach swych przeciw Biskupowi. (G. S. P.)

Dnia 23.

Nayjaśnieysi Królestwo Ichmość, zamierzili w następujący poniedziałek w pałacu St. James dać wielki wieczór. — Landgrafini *Hessen-Homburska* bawi jeszcze w Brighton. Ma ona zabawić u Najjaśniejszych krewnych swoich 18 miesięcy.

— Xiążę *Kumberlandski* oglądał zawczora w towarzystwie Sir *Karola Manners Sutton*, nowe Parlamentu budowle. Ten ostatni wyjechał wczora z Lordem *Granvilem Sommerset* i Sir *B. Steffensonem* znowu tamże, ażeby rozpoznać budowę nowo zgorzałych gmachów, i przekonać się jak dogodnie można rozporządzić w tych mieyscach oddzielne sale i biura. Wewnętrzna robota obu Izb wkrótce będzie skończoną. Stolarze zajęci robotą krzesel dla Członków, stopni Tronu w Izbie wyższej i katedrą dla mówcy w Izbie niższej.

— Zawczora po obiedzie była wielka Rada gabinetowa w wydziale Stosunków Zewnętrznych; Ministrowie zebrali się o 2giej, i Rada trwała do godziny 5tej. Wieczorem wszyscy znowu byli razem na obiedzie u Hrabiego *Aberdeen*.

— Wczora zgromadzili się Lordowie *Taney Rady*, na wezwanie Hrabiego *Aberdeen*, dla naradzenia się względem prawideł oddawania Negrów do nauki rzemiosł w osadach Zachodnio Indyjskich.

— Xiążę *Wellington* był wczora chory i nie wychodził z pokoju. Zawczora turecki i perski Posłowie mieli narady z Xiążęciem w Departamencie zagranicznym.

— Lord *Granville* przybył tu z Paryża. Czas odjazdu następcy jego Lorda *Covley* jeszcze nie wiadomy; zdrowie żony tego ostatniego, które było przeszkodą do jego odjazdu znaczenie się polepsza. Słychać, że Sir *Robert Gordon*znaczony Posłem w Konstantynopolu, i już przygotował się do wyjazdu na mieysce mu przeznaczone.

— Arcybiskup *Kanterburski* i Biskup *Londyński*, ościsło teraz odwiedzają Sir *Robertą Peel*, jak słychać w tym zamiarze, ażeby odwrócić środki do reformy kościoła, które, sadząc z gazet Ministerjalnych, są bardzo rozległe. Dwie znakomite duchowne osoby ze strony dyssydentów były także wezwane do Rady przez pierwszego Ministra z powodu skarg swoich współwyznawców. Gazety opozycyjne bardzo starają się wystawiać obecne środki Rządu, mało znaczącymi, utrzymując, że dla dobra różnowierców, zamierzili tylko przypuścić, że ślubne związki mogą być ważnemi będąc zawartemi w sposobie kontraktu.

— Xiążę *Leuchtenbergski* przybył zawczora do Falmouth, i tegoż dnia wyjechał do Lisbony, bierze z sobą do Portugalii orkiestrę, składającą się ze 24 Niemców i Anglików, zamówionych na 3 miesiące u Dworu obchodów. — Statek parowy *Monarcha* na którym

)?(

ныхъ празднествъ. Пароходъ, „Монархъ“, на которомъ путешествуетъ Герцогъ, имѣетъ въ длину 206, а въ ширину 74 фута, равняется силою 200 лошадей и подымаетъ 2,000 тоновъ тяжести. Онъ украшенъ весьма богато и вмѣщаетъ въ себя залу, длиною въ 33, а шириною въ 28 футовъ.

— Morning Post будто бы узналъ, что вдовствующая Королева Испанская съ дочерьми, въ случаѣ, если бы дѣла въ Испаніи приняли худой оборотъ, думаетъ возвратиться въ Италію, куда она уже давно перевела все сбереженные ею деньги.

— Старый Банкирской домъ Гиббона и Вилліамса въ Дублинѣ обанкрутился на 300,000 ф. стерлинговъ. Это извѣстіе сдѣлало большое впечатлѣніе на здѣшней биржѣ, но думаютъ, что Лондонскіе Банкиры отъ сего не пострадаютъ.

— Въ Сѣверной части Англіи и одной части Шотландіи выпалъ снѣгъ на 4 фута такъ, что въ нѣкоторыхъ мѣстахъ надлежало прокладывать дорогу.

— Вчера на здѣшней биржѣ говорили, объ усиленіи Британскаго сухопутнаго войска, а особливо кавалеріи, по случаю безпокойствъ, господствующихъ въ Ирландіи; слухи сіи подтверждаются.

— Въ Times, въ статьѣ о биржѣ, сказано: Вчерашнее мрачное расположеніе духа биржевыхъ членовъ, сегодня нѣсколько разсѣялось, — и спекулянты пріобрѣли болѣе довѣрія, хотя оно при назначеніи курсовъ не весьма было замѣтно. Относительно междоусобной войны въ Испаніи, полагаютъ, что скоро потребуются посредство Англіи и Франціи, хотя конечно нельзя отвергать, что оно будетъ имѣть свои трудности.

— Съ Мыса Доброй Надежды получены здѣсь газеты до 2 Ноября; Законодательный Совѣтъ, коего производство дѣлъ, доселѣ отправлялось за запертыми дверями, имѣлъ первое свое публичное засѣданіе 20 Октября. (A.P.S.Z.)

НИДЕРЛАНДЫ.

Гага, 17-го Января.

Изъ Миддельбурга пишутъ, что Генераль-Лейтенантъ де Кокъ 13-го сего мѣсяца возвратился изъ чужихъ краевъ и снова принялъ начальство надъ войсками въ Зеландіи.

— Сегодня ожидаютъ сюда Принца Оранскаго. Онъ намѣренъ встрѣтить здѣсь день рожденія своей супруги (19-го сего мѣсяца).

— Въ газ. Allgemeine Zeitung напечатано слѣдующее извѣстіе изъ Гаги, отъ 10-го Января: „Въ послѣднемъ письмѣ моемъ полагалъ я, что едва ли Баронъ Зеленъ посланъ Королемъ въ Лондонъ единственно для настоянія о возобновленіи Лондонскихъ Конференцій. Нынѣ узналъ я, что отсутствіе сего отличнаго дипломата будетъ непродолжительно, и если Посольство его увѣнчается желаемымъ успѣхомъ, то для Нидерландскаго Королевства можно ожидать самыхъ пріятныхъ послѣдствій. Не Генераль-Секретарь Иностраннаго Министерства, а сынъ его Г. Лецлеркъ сопутствуетъ Г. Зелену въ Лондонъ. По новѣйшимъ извѣстіямъ, Посланникъ нашъ въ Англіи дѣйствуетъ неутомимо. — Торисы, не смотря на неудачу свою при выборахъ въ Лондонъ, не теряютъ еще надежды имѣть на своей сторонѣ большинство Членовъ въ Нижней Палатѣ. Они хотятъ во всякомъ случаѣ продолжить дорогу умѣренной реформы, и если бы Нижняя Палата вздумала имъ противиться, то они скорѣе приступятъ къ новымъ Парламентскимъ выборамъ, нежели оставить поле битвы.“

19-го Января.

Говорятъ, что Главный Командантъ Мастрихтской крѣпости Генераль-Лейтенантъ Дибетцъ въ непродолжительномъ времени отправится на нѣсколько мѣсяцевъ въ Германію. — Это одинъ изъ отличнѣйшихъ Генераловъ нашихъ. (Снб. В.)

ПОРТУГАЛІЯ.

Лиссабонъ, 12-го Января.

Королева бывшая нѣсколько нездоровою, совершенно выздоровѣла.

— Герцогъ Лейхтенбергскій наименованъ Шефомъ Егерскаго полка, принадлежавшаго до сего времени Донъ Педру.

— Завѣщанныя Донъ Мигуэлю отъ умершей Инфантинны Маріи драгоценныя вещи, цѣною на 360 Конто-Рейсовъ *) раздѣлены между Королевою Государынею и двумя Инфантинами.

— Противники Герцога Палмеллы весьма дѣятельны, и, между прочимъ стараются собрать изъ главнѣйшихъ городовъ просьбы объ увольненіи нѣкоторыхъ изъ Министровъ. (A.P.S.Z.)

*) Конто-Рейсъ содержитъ 1,000 миллерейсовъ, а 1 миллерейсъ равняется 1 талеру и 16 грошамъ.

Хиѣгъ odbywa podróż, ma długości 206, a szerokości 74 stop, równa się sile 200 koni i podeymuje 2,000 beczek. Bardzo bogato przyozdobiony i mieści w sobie salę, długości 53, a szerokości 28 stop.

— Morning-Post ma jakoby wiadomość, że wdowa Królowa Hiszpańska z córkami w zdarzeniu, jeśliby sprawę w Hiszpanii wzięły zły obrót, myśli powrócić do Włoch, dokąd dawno już przesłała wszystkie oszczędzone przez się pieniądze.

— Dawny dom bankierski Gibbon i Williams w Dublinie, zbankrutował na 300,000 funtów szterlingów. Ta wiadomość zrobiła wielkie wrażenie na tutejszej giełdzie, lecz mniemają, że Bankierowie Londyńscy na tém nie stracą.

— W Północnej części Anglii i w części Szkocji wypadł śnieg na 4ry stopy głęboki, tak, że w niektórych miejscach potrzeba było odmieniać drogę.

— Wczora mówiono na tutejszej giełdzie, o powiększeniu Brytańskiego wojska lądowego, a naybardziej kavaleryi, z przyczyny zamieszania panujących w Irlandyi; pogłoski te stwierdzają się.

— W Times w artykule o giełdzie powiedziano: Posępność wczorajsza Członków giełdy, dzisiaj nieco wypogodziła się, — i spekulanci, nabrali więcej zaufania, chociaż to przy naznaczeniu kursów nie bardzo widocznym było. Co się tyczy wojny domowej w Hiszpanii, sądzą, że wkrótce będzie potrzebne pośrednictwo Anglii i Francyi, chociaż nie można i tego odrzucać, że ono będzie miało trudności.

— Z przyłádka Dobrey Nadziei otrzymano tu gazety, dochodzące do dnia 2 Listopada; Rada prawodawcza, odbywanie spraw które dotąd działo się za drzwiami zamkniętymi, miała swe pierwsze publiczne posiedzenie 20 Października. (A.P.S.Z.)

N I D E R L A N D Y.

Haga, dnia 17 Stycznia.

Z Middelburga donoszą, że Jenerał-Porucznik de Cock, 13 t. m. powrócił z cudzych krajów i znowu objął dowództwo nad wojskami w Zelandyi.

— Dzisiaj oczekują tu Xięcia Oranii; ma tu obchodzić urodziny swej małżonki (19 t. m.)

— W gazecie Allg. Zeit. wydrukowana jest następująca wiadomość pod d. 10 Stycznia: „W ostatnim liście moim doniosłem, iż Baron Zeelen musi być posłanym do Londynu jedynie dla nalegania o wznowienie Konferencyi Londyńskich. Teraz dowiedziałem się, że wyjazd tego znakomitego Dyplomatyka nie długo potrwa, i jeżeli poselstwo jego uwieńczone zostanie pożądanym skutkiem, wtedy dla Królestwa Niderlandzkiego można oczekiwać nayożądańszych następstw. Nie Sekretarz Jeneralny Ministerium Spraw Zewnętrznych, ale syn jego, P. Leclerc, towarzyszy Panu Zeelen w Londynie. Podług wiadomości późniejszych, Poseł nasz w Anglii działa bez spracowania. — Torryswie, pomimo niepomyślnych dla siebie wyborów w Londynie, nie tracą jeszcze nadziei otrzymania większości Członków w Izbie Niższej. Chcą oni we wszelkiem zdarzeniu utorować drogę umiarkowanej reformy, i jeżeliby Izba Niższa pomyślała im przeciwieć się, tedy oni rychley przystąpią do nowych na Parlament wyborów, aniżeli ustąpią z pola walki.“

Dnia 19.

Mówią, że Główny Komendant twierdzy Mastrochtu Jenerał-Porucznik Dibets, wkrótce wyjedzie na kilka miesięcy do Niemiec. Jest to jeden ze znakomitszych naszych Jenerałów. (G.S.P.)

P O R T U G A L I A.

Lisbona, dnia 12 Stycznia.

Królowa, która była nieco chorą, zupełnie wyzdrowiała.

— Xiążę Leuchtenberski naznaczony Szefem półku strzelców, noszącego dotąd imię Don Pedra.

— Zapisane testamentem dla Don Mignela przez zmarłą Infantkę Maryę klejnoty, wartujące 360 kon-to-reysów *), rozdzielone zostały pomiędzy Królową i dwiema Infantkami.

— Przeciwnicy Xiążęcia Palmelli bardzo są czynni, i między innemi, starają się zebrać ze znaczniejszych miast prosby o uwolnienie niektórych Ministrów. (A.P.S.Z.)

*) Konto-reys zawiera 1,000 millereysów, a 1 millereys równa się 1 talarowi i 16 groszom.